

Julius 1-én tartja ezüstjubiläumát Stockholm

LEGYEN EZ A NAP-AZ EGÉSZ KANADA MAGYARSÁGA TESTVÉRI EGYÜTTMŰKÖDÉSÉNEK ÜNNEPE — KÉSZÜLDÖNEK A RENDEZŐK —

A stockholmi Szent Erzsébet hitközség, március 18.-án gyűlést tartott, melyen a régebben tartott jubileumi ünnepség megtartásáról tanácskoztak.

A gyűlés nagy lelkesedéssel elhatározta, hogy a telep fennállásának huszonöt éves jubileumát ez év július 1. és 2.-ik napján — vasárnapon és hétfőn — diszes keretek között fogja megünnepelni. Bár a legelső három-négy családját, már 1902-ben épített ott kő, az eredeti kolónia zömét kitevő több, mint harminc család és magános 1903-ban telepedett le mostani helyén; tehát így értelemben a telep még csak húszöt éves.

Az ezüstjubiléumi ünnepség főeseménye a július 1.-én tartandó zászlószentelés lesz, mely alkalommal a kanadai magyarság vezetői szöveget vernek a jubileumi zászlóba. Július 2.-a a piknik és bazár napja, mely rendkívüli meglepetésekkel várja a résztvevőket. Ugyanakkor a részvevőket. Ugyanakkor a részvevőket. Ugyanakkor a részvevőket.

A rendezőség már jólevele közli az ünnepély idejét, egyúttal

szeretettel meghív minden magyart s kéri, hogy valamennyi telep képviseltesse magát a jubileumon.

A tervezett ünnepséggel a rendezőség, nemcsak az első települők és uttörők iránt kívánja leróni elismerését és hálóját, hanem azt óhajtja, hogy a stockholmi jubileum a magyar testvériség ünnepe legyen, mely összehozza az ország minden részéből Magyar Kanada képviselőit, a testvéri megértés és fokozottabb együttműködés jegyében.

A Kanadai Magyar Ujság örömmel közli a stockholmi jubileum rendezőségének ezt a határozatát, mellyel az ünnepségen össze akarja hozni az ország minden részéből Magyar Kanada képviselőit, a jubileumot a testvéri megértés és fokozottabb együttműködés jegyében a karja lefolytatni, hogy ezáltal annak a nagy katolikus magyar telepnek jubilaris napjait a magyar testvériség ünnepévé avassza.

Végtelenül jóleső érzéssel tölt el minden magyart, hogy stockholmi testvéreink — munkájuk, küzdelmeik és szenvedéseik huszonöt éves hosszú országútjának mérföldkövének szeretettel akarnak magukhoz ölelni minden magyart — felekezeti különbség nélkül — és úgy éreztük, hogy a stockholmi magyarságnak ez a szövege a magyar ügy, a közös magyar érdekért folytatandó egységes és egyetemes állásfoglalás bejelentését jelenti és általa Kanada magyarságának közös ügye hatalmas lépéssel fog előre haladni.

A Kanadai Magyar Ujság minden el fog követni, hogy a stockholmi magyarság akcióját támogassa és ezáltal is olyan szép és ünnepélyessé tegye a jubileum napjait, hogy belőlük dicsősége legyen az egész Kanada magyarságának.

Már most felhívjuk az összes magyar telepeket, egyházakat és egyesületeket figyelmükre a nagy szabású ünnepségre, kövessék el valamennyien mindent, hogy stockholmi testvéreink jubileuma minél fényesebb legyen.

gü munkaadóknál is, ellátva őket a megfelelő utasításokkal a bérszerződések vonatkozáslag.

Együttal felkérjük a már megalakult és ezután alakítandó helyi csoportok titkárait, hogy erre az annyira fontos munkaközvetítési munkára lehetőleg nagy gondot fordítsanak, s velük karöltve igyekezzenek úgy a munkások, mint a munkaadók érdekeit előmozdítani, hogy egyesületünk elősorban ezen a téren mutathassa meg, hogy méltó a nevére, mint Magyar Segélyező Egyesület.

SOOS ISTVAN titkár

Scheffer István, winniepei m. kir. konzul, aki Magyarország érdekében előadást tartott a winniepei katonai intézetben és a magyar ügy előrehaladásáért fáradozóan dolgozik az idegenben

pénztárcát Simon vette ki a zsebéből és csak miután a pénzt kivette belőle adta vissza neki. Simon viszont érdeklődött, hogy tárcáját Augustiny „sörközi” állapotban csapta az asztalra és még Simon figyelmeztette, hogy tegye vissza a zsebébe, mert még elveszti.

Az ügy tolmácsolásával és vezetésével a winniepei m. kir. konzulátus, Marik Pál tisztviselőt bízta meg, aki azt lehelyesebb, ha megbízható bankban helyezi el.

gítő módon rendeződjék, bizonyítékok hiányában azonban a rendőrség nem tudott ítéletet hozni és így az összes berendelteteket szabadon bocsátotta.

A rendőrség ezután figyelmezteti a magyarságot, hogy a sörcaarnokokban idegen emberekkel ne álljon szóba, de egyébként se hordjon magával nagyobb összegű készpénzt, hanem, a kinek jelentősebb vagyonkaja van, azt lehelyesebb, ha megbízható bankban helyezi el.

Mit akar visszaadni a „Foreign Affairs” Magyarországnak?

CSALLÓKÖZ, ARAD — NAGYVARAD — SZATMÁR MAGYAR FENNHATÓSÁG ALATT, AZ ERDELYI SZÉKELYSEG ÉS A RUTHENFOLD PEDIG A NÉPSZÖVETSEG „VEDELMEBEN” — A ROTHERMERE AKCIÓ UJABB ÉRDEKES FEJLEMENYEI AMERIKÁBAN

A Foreign Affairs című előkelő amerikai külpolitikai szemle, amely évenként négyszer jelenik meg, erre a negyedévre szóló kiadványában aprillisi dátummal tizenöt oldalon foglalkozik a trianoni magyar határok keletkezésével és esetleges revíziójának kérdésével s azzal a mozgalommal, amelyet Rothermere lord indított meg s melyhez Lloyd George, a béketárgyalások angol megbízottja is csatlakozott.

A cikket Harold Temperley írta tagadatlanul nagy felkészültséggel és bizonyos tárgyalgosságra való törekvéssel. A cikk mindenképpen a békeszerződések keletkezésének történetét ismerteti — leszögezve azt a kétségtelenül egyoldalú álláspontot, hogy míg a versaillesi békeszerződés a Wilson-féle 14 pont alapján jött létre, addig a trianoni szerződés ettől teljesen függetlenül alkották meg.

Nagyon fontos megállapítása a cikknek az, hogy Magyarország jelenlegi borzalmas megcsontításának főoka a bolsevik kormányzat kikiáltása volt, miután a háborúutáni Európa rettenetes zűrzavaros állapotában a nyugati hatalmak a magyarországi kommunizmus kikiáltásában a bolsevik eszmék továbbterjedésétől féltek s ezt azzal akarták megakadályozni, hogy a magyarországi kommunista uralmat olyan kis területre szorították, amilyenre csak lehetséges volt.

Ez a megállapítás azért is érdekes és értékes, miután Magyarország megcsontításának alapjába olyan indítókot állít, mely csak időleges volt és régóta megszűnt — viszont következményei ma is változatlanul fennállanak.

Majd a békeszerződések egyéb, néprajzi, katonai és földrajzi okait tárgyalja a cikk — és csak a katonai szempontok után említi a gazdasági okokat, a történelmi szempontokat pedig egyáltalán nem veszi figyelembe.

Mindazonáltal kénytelen elismerni a cikk, hogy a jelenlegi határok revíziójára előbb-utóbb okvetlenül szükség lesz és a határok kiigazítására a következő javaslatot teszi:

— A jelenlegi román határon túl vissza kell adni Magyarországnak az Arad — Szatmár között elterülő területet a városokkal együtt. Ezzel szemben azonban Magyarország — saját költségén — építse ki Románia számára a visszakapott területek és az erdélyi Kárpátok között hiányzó vasutvonalat. Ilyen ajánlatot Magyarország könnyen tehetne — írja a cikk és annak elfogadását Románia nehezen tagadhatná meg.

Cseh határokon túl a cikkíró a Csallókönek és a Dunától északra fekvő magyarlakta területeknek Magyarországhoz való visszacsatolását javasolja — Pozsonyról nem téve említést, hogy hova tartozzék, bár a cikk megjegyzi, hogy Pozsony félig magyar, félig német város, régi magyar történelmi vonatkozásokkal. Ebben az egy esetben említ történelmi szempontot is Temperley. A Ruthénföldet, melynek a békeszerződés önkormányzatot adott, szintén ki akarja venni a csehek kezéből és közvetlen a Népszövetség ellenőrzése alá akarja rendelni.

A jugoszláv határon találja magát a legnagyobb nehézségekkel szemben a cikkíró, miután a Bácska és Bánát lakossága igen kevert. De azért bizonyos területek Magyarországhoz való visszacsatolásáért itt sem zárkózik el.

Minden revízió alapfeltételének azonban azt a kötelezettséget jelöli meg a cikkíró, melyet Magyarországnak kell vállalnia olyan formában, hogy az újabb rendelkezést véglegesnek hajlandó elismerni és az újabb határok megváltoztatására többé semmit tenni nem fog. Ami az Erdélyben levő hatalmas székely tömbök orsát illeti, ezeket szintén a Népszövetségre és a „világ lelkiismeretére” bízta.

Az egész ajánlatnak igen „kleantant” szaga van. A rabló államok mindegyike érzi, hogy bitorolt zsákmányukat már nem sokáig tudják megtartani — azért próbálnak egyezkedni.

— Wer schimpft, der kauft — mondja a német közmondás — aki ócsárol, az vesz — és a cikk ugyancsak próbál több helyen lerántani benünket, — de azért mégis hajlandó az üzletre. Nagyon keveset ígér — úgy látszik, jó business man, de ad 5 még majd többet is — ha megszorítják — és akkor majd esetleg hajlandó lesz Magyarország tárgyalni. Addig azonban várunk türelmesen és nem vagyunk hajlandók garasokért elpéldálni azt az örökséget, melyet őseink ezerszázévi vére, szenvedése, küzdelme, munkája által szereztek.

Ha pedig nem adják békésen, eljön majd az ideje, amikor isten szent nevében visszavesszük ahogy tudjuk mindazt, ami a miénk.

A MAGYAR ZARÁNDOKOK VEZETŐJE LÁTOGATÁST TESZ KANADÁBAN

Magánforrásból nyert értesülésünk szerint az amerikai zarándokok kisebb csoportja báró Perényi Zsigmond a zarándok bizottság elnökének vezetésével látogatást fog tenni Winnipeg és Nyugatkanada, elsősorban Saskatchewan tartomány nagyobb magyarlakta telepén. Ha a látogatás tényleg valóra válik, a kanadai magyarság bizonyára a legnagyobb örömmel fogadja a magyarországi vendégeket.

A bizottsággal együtt állítólag Kanadába jön Paizs Ödön, a budapesti Est-lapok tudósítója is, aki két évvel ezelőtt nagyobb körutat tett Nyugatkanadában.

A magyarországi vendégek április 1-én érkeznek Winnipegre.

AMERIKA ELNÖKE FOGADTA A DELEGATUSOKAT

Washington márc 19.
 Reggel hat órákor robogott be a washingtoni állomásra a magyar zarándokok külön vonata.

A kora délelőtti órákban a Fehér Házat tekintették meg a magyarok, mielőtt egy kisebb társaság, amely a magyar törvényhozás tagjaiból, a fővárosi delegátusokból, az egykori kormánytagból állott, külön fogadtatásra jelent meg Calvin Coolidge elnöknek, aki barátságosan sorított keset minden egyes tisztelgővel.

Ezalatt a zarándokok serege a Fehér Ház kertjében gyűlt egybe. Amíg a magyarok csoportosultak, addig három férfi és egy nő jelent meg körülük, akik tisztelet és tiltakozó plakátokat cípeletek magukon. A szánalmas plakátokat a rendőrök rögtön eltávo-

lították és a plakátokat elkobozták. Az egész incidens egy pillanat alatt zajlott le, úgy hogy a zarándokok többsége még csak észre sem vette.

Pár percnyi várakozás után, a magyar küldöttek társaságában, megjelent a kertben Coolidge elnök, aki nem tartott beszédet, végigsimlotta a magyar zarándokokat s meghajlással üdvözölte őket. A magyarok harsány elmondásában törtek ki és addig hangzott az éljen, amíg az elnök alakja el nem tűnt a Fehér Házban.

A délután folyamán a magyar törvényhozás tagjaiból, a főrendiház tagjaiból, a fővárosi delegátusokból és kormányemberekből álló kisebb csoport tisztelettel Dawes tábornoknál, a szenátus elnökénél, akit a magyar felkövetés nevében József Miklós püspök üdvözölt átnyujtva neki Hadik Gyulának, a magyar főrendiház elnökének üdvözlő sorait. Báró Perényi Zsigmond üdvözlő beszéde után a parlament pompás képét nyújtották át Dawes elnöknek. Ezután a szenátus ülésére vonultak át a küldöttek tagjai és a diplomaták részére tartott karzaton foglaltak helyet. A magyar vendégek bevonulása után, Charles Curtis, kansasi szenátor indítványára az ülés előtt felolvasták a magyar főrendiház elnökének üdvözlését.

A szenátus után a Házat keresték fel a magyar vendégek, ahol Nicholas Longworth elnököt Perényi báró üdvözölte és átadta neki a magyar képviselőház elnökének, Zsitvay-nak üdvözlő levelét és a dunaparti parlament képét.

Ezután a tisztelegés után ugyan-

fél a magyarok, akiknek megjelenése nagy feltűnést és örömet keltett és Tillson képviselő szólásra emelkedve, azt indítványozta, hogy az elnök üdvözölje a magyar delegátusokat. Az indítvány után a Ház összes tagjai — republikánusok, demokraták egyaránt — felugrottak helyeikről és üdvözlésben törtek ki. A magyarok mélyen meghajolva és könnyekig meghatva köszönték meg a valóban spontán, nagy-szerű ünnepelést.

Ezután a Ház külügyi bizottságának elnökénél Porter Congressman-nél tisztelegtek a magyar vendégek, akik közvetlenül, barátságosan eldiskultak velük. Megemlítette Porter, hogy őt családi kötelekék fűzik a Kossuth névhez, amennyiben edesapja oly nagy tisztelője volt Kossuth Lajosnak, hogy az egyik bátyját Kossuthnak kereszteltette. Porter élénken érdeklődött a magyar viszonyok felől és annak a nézetének adott kifejezést, hogy Európának egyetlen megoldása, az Európai Egyesült Államok megalapítása.

FELHÍVÁS

A Kanadai Magyar Segélyező Egyesület, mely egyik főcélját az érkező bevándorló magyar honfitársak elhelyezésében, munkához juttatásában látja, s működését azonnal meg akarja kezdeni, tisztelettel felkéri mindazokat a régebbi farmerokat, akiknek a tavasz nyitásával munkásokra lesz szükségük, sziveskedjenek az egyesület titkári hivatalát — Winnipeg, Man. Main St. 296 — értesíteni, hogy miféle és hány munkásembernek tudnának foglalkoztatni, mikortól, mennyi időre és milyen fizetési feltételek mellett?

Megjegyezzük, hogy embereinket főképp magyar telepeken óhajtjuk elhelyezni, de szívesen vállalkozunk a munkaközvetítést esetleg más nemzetisé-

Megkegyelmeztek a szép színésznőnek

A FERJET AZONBAN PÉNTEKEN REGGEL KIVÉBENTÉK

George és Davis McDonaldot, akik tavaly júliusban Montréalban meggyilkoltak egy taxisofort és hetvenkét dollárt elraboltak tőle — mint megértük — néhány héttel ezelőtt halálra ítélték. A kivégzés időpontját március 23-ára tette a bíróság és a gyilkos házaspár már teljesen el volt készülve a halálra, amikor — jóformán az utolsó percben, március 21.-én a kormányzó Doris McDonaldnak, az asszonynak halálbüntetését életfogytiglani börtönre változtatta át. Ugyanakkor azonban szabad folyást engedett a törvény útjának a férj, George McDonald esetében.

Ennek folytán George McDonaldot március 23-án reggel 1/6 órakor Montréalban felakasztották.

DRÁGÁN FIZETTE MEG A SÖRÉT A MAGYAR

Alig nyitlak meg a winniepei sörcaarnokok, máris szomorú összeköttetésbe kerültek a magyar névvel. Az elmúlt hét egyik napján Augustiny Nándor, winniepei magyar, betért egy pohár sörre a main streeti Savoy szállóba. Itt megismerkedett Simon Lőrinc, kiplingi magyarral, majd később egy Farkas nevű honfitárral is, s egy orosz is csatlakozott a jókedvű társasághoz. Sörözés közben egyszer csak eltűnt Augustiny Nándor pénztárcája, amelyben — Augustiny állítása szerint 150 dollár készpénz volt.

A dolog a rendőrség elé került, ahol Augustiny azt állította, hogy a

Alakítsunk Rothermere bizottságokat!